

at ogsaa han er saa ivrig ministeriel, at han lader Højres Afstemning i Fjor, sin egen Afstemning i Fjor og sine Løfter paa Valgdagen i Stikken, bare for at tjene Ministeriet. Ogsaa han siger: Først Ministeriet, derefter Højres Sag. Stakkels Højre!

C. Sørensen: Under Nr. 235 i Betænkningen, § 26 II. B., findes der omtalt et Samraad, som har været afholdt imellem det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg har nærmest forlangt Ordet for, saa godt jeg formaar, at anbefale den Tanke, hvorom det Samraad har været holdt, nemlig Tanken om at nedsætte en Kommission til at tage de fortvivlede Forhold ovre paa Jyllands Vestkyst og Saltvandsoversvømmelserne langs med Limfjordens Kyster under fornyet Overvejelse. Naar jeg saa varmt, som jeg formaar, vil anbefale Tanken om at nedsætte en ny Kommission til at tage dette Forhold under Overvejelse, saa er det jo navnlig af Hensyn til de Ulemper, som vi stadig lide under langs med Limfjordskysterne, et Forhold, som jeg Gang paa Gang har gjort mig til Talsmand for herinde. Det forekommer mig nemlig utænkeligt, at vi paa anden Maade kunne faa noget gjort for at faa forandret de Forhold end ved Nedsættelsen af en ny Kommission til at tage hele dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse.

Jeg kunde for saa vidt indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og til denne Anbefaling, som jeg beder ærede Medlemmer her i Tinget og det ærede Finansudvalg om at støtte saa godt som muligt. Men da der nu af det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) er stillet et Ændringsforslag udenfor Ændringsforslagslisten under Nr. 15 om en ny Bevilling til Høfdebygning paa Jyllands Vestkyst, og da Tanken om at give denne Bevilling blev støttet saa kraftigt af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), maa jeg maaske gøre nogle faa Bemærkninger til de to ærede Medlemmer. Jeg har jo for øvrigt før, i 1902—03, saa udførlig og saa godt, som jeg formaaede, gjort Rede for de Bevillinger, som vi have givet til Høfderne, men jeg tør maaske ikke, som den ærede foregaaende Taler, henvise til de Udtalelser, som jeg den Gang fremsatte, skønt Resultatet vel sagtens vilde blive lige saa godt, som han forudsatte, da han henviste til den smukke Tale, han havde holdt, idet han tilføjede, at der var vel ingen, der

læste den; og saa kunde Resultatet i alt Fald blive lige saa godt for mit Vedkommende. Jeg vil navnlig henvise til de Oplysninger, jeg har givet om de Forhold i 1902—03, og som vare saa udførlige, som jeg har været i Stand til at give dem, og som jeg tror, de have været leverede af nogen anden her i Salen.

Hvad nu Bevillingerne til Høfdebygningen ovre paa Jyllands Vestkyst angaar, er det jo rigtigt, som den ærede Ordfører nævnede, at vi have til det Formaal anvendt omtrent 9 Mill. Kr. Men den ærede Ordfører glemte, at vi ved Siden af de 9 Millioner, som vi have anvendt til Høfdebygning, have anvendt et Par Millioner Kroner til Uddybningsmateriel og til Uddybning af Thyborøn Kanal, saa vi have nu anvendt til hele det Foretagende deroppe mellem 11 og 12 Mill. Kr. (*Bluhme: Foruden Landtab*), ja, foruden Landtab.

Nu undrer det mig en Del at høre, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) fraraadede paa det bestemteste at nedsætte en Kommission til paa ny at undersøge disse Forhold. Han udtalte, at de Forhold ikke paa nogen Maade hørte sammen. Han kunde for øvrigt godt tænke sig Nedsættelsen af en Kommission, men kun til at tage Forholdet med Hensyn til Limfjordens Kyster under Overvejelse. Derimod mente han, at Spørgsmaalet om Høfdebygningen, og hvad dermed staar i Forbindelse, allerede var afgjort, og at der derfor ikke var Anledning til at tage de Forhold under fornyet Overvejelse. Men den Tanke deler jeg nu ikke, for det er jo dog klart, og det vil enhver indrømme, der har fulgt denne Sag fra dens Begyndelse og har fulgt den særlig i den sidste Tid, at de to Ting, Høfdebygning og Beskyttelse af Limfjordens Kyster, høre absolut sammen og have hørt sammen hele Tiden. Jeg vil, hvis det maatte være mig tilladt, gerne citere et Par Linier af den Kommissionsbetænkning, som blev afgiven den 19. November 1883.

Kommissionen blev nedsat den 23. Februar 1874 og afgav først sin Betænkning den 19. November 1883, altsaa sad Kommissionen i omtrent 10 Aar, og i denne Tid eksperimenterede den med Høfdebygningen paa Jyllands Vestkyst. Resultatet blev ganske vist, at de fleste af de Høfder, som bleve byggede i dette Tidsrum, forsvandt i 1882 under Stormfloden. Det udtales, at det, som gav Anledning til, at Kommissionen blev nedsat i 1874, var netop de Klager, som indkom